

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

MARTYRIVM SS. TERENTII, APHRI-
cani, & sociorum. ex Metaphraſte. Horum reliqui-
as ſcribit Theodorus Lector traſſatas eſſe Conſtanti-
nopolim X Kal Oſob Theodoſio Minore imperante.

Decius Romanorum Imperator idolorū ſtu-
dio cupiens omnes in ſempiterni exitij ba-
rathrum pertrahere nouo in vniuerſis ſuo
imperio ſubiectis prouincijs, edicto propoſuit, vt
omnes Chriſtianæ diſciplinæ ſtudioſi vltimo ſup-
plicio plecterētur. Erat in Aphrica præfectus For-
tunatianus homo execrabili in Chriſtianum nomē
odio incēſus, qui ſtatim pro tribunali verba ad po-
pulum faciens horrendas minas in eos iactauit, qui
deorum cultu repudiato, Chriſto adherere perge-
rent: adeo vt multi ſuppliciorū atrocitate per mi-
nas propoſita exterriti per ſummum ſcelus à Chri-
ſti religione deſicerēt, atque ad dæmonum cultum
vana præſentis vitæ dulcedine irretiti, accederent.
Hæc res cum alios non paucos vehementer afflige-
ret, tum verò viros quadraginta pietate præ cæteris
inſignes tam acri dolore aſſecit, vt mutuis ſe coh-
ortationibus ad certamen contra tyrannum ſuſcipi-
endum, & mortem pro Chriſti gloria fortiter op-
petendam inflammarent. Quid enim (dicebant) ho-
minem mortalem timeamus, qui corpus quidem
varijs ſupplicijs excarnificare ac morti tradere po-
teſt, animam verò quæ in his ſupplicijs etiam exul-
tat, ne quidem attingere. Agite igitur cõmiliones
& tyranni rabiem non pertimeſcamus, ſed rerum
omnium Dominum, qui ſimul cum corpore animã
ſempiternis poteſt deputare ſupplicijs, timeamus
& ea, qua par eſt, reuerentia ac honore proſequa-
mur.

10. Aprilis.
Decius Im-
perator.

Multi deſi-
ciunt à Chri-
ſto.

Quadragin-
ta Chriſtia-
ni valde in-
ſignes.

Quadragesima martyres
sistatur Praefecto.

Terentius respondet Praefecto.

Martyres trahuntur ad fanum Herculis.

Traduntur in carcerem.

Dirè flagellatur Terentij socij.

Horum pietas cum tanta virtute coniuncta cum ad aures Fortunatiani permanisset, statim eos in conspectui offerri iussit: qui inrepedi vultum illius irati iudicis subeuntes Christi virtutem constanter praedicarunt. Fortunatianus autem, quando quidem, inquit, video vos viros aetate & rara quadam sapientia praestantes mirari satis nequeo, quod hominem à Iudaeis tanquam maleficum in crucem actum tanta superstitione colatis, & in pestem spectem ruatis? Ad haec Terentius: Tu si Crucifixi illius virtutem probe perspectam haberes, non dubitarem quin protinus relictis idolorum erroribus, illum pari nobiscum pietate ac veneratione exciperes, bensque pro illius gloria mortem etiam oppeterem. Praefectus his verbis insigni se contumelia affectus ratus dixit: Immolate, vel certe membra vestra horrendis concisa supplicijs Vulcano deuoranda tradam. Quid, inquit Terentius, tu nos existimas non superari posse? Nos strenui & constantes Christi cultores, neque minas neque suppliciorum atrocitatem quicquam pertimescimus.

Tyrannus hac tanta contumelia irritatus, in eos, detractis vestibus, in idolorum templum traxit, & Herculi auro & argento mirifice cultum sacrificare. At Terentius cum stoliditatem Praefecti agnosceret, deosque inanes ac nulla virtute praeditos diceret, fuit continuo cum alijs, compedibusque clausus carceribus mancipatus. Beatus autem Zenobius Alexander & Theodorus cum reliquis inuicta virtute numero sex & triginta athleticis, neruis & armis virgis caesi, diu multumque pro Christi gloria certarunt, tanta constantia ac fortitudine, ut etiam in terram visceribus lati nihilominus ac alacriter confessione persisterent, & omnes qui spectabant

intererant tamen...
le & ac...
tyres c...
sent, tu...
ad ca...
aduoca...
plicior...
ira mag...
lacerari...
ti, sangu...
fluere...
nimos...
mati co...
uinum...
in front...
sacrific...
Cum qu...
tatu eo...
contum...
etiam: C...
iporum...
multo p...
corruit...
rore rep...
cio affic...
perfusi...
tim ceru...
His ta...
rentius...
tamen v...
uam visi...
rannum...
bitaueri...

intererant penè in stuporem pertraherent. Neque tamen rabies & furor tyranni quieuit, sed iussit sale & aceto terga eorum perfricata aduri. At martyres cum alto prius silentio immobiles perstitissent, tunc oculis manibusque cum insigni pietate ad caelum sublatis, Deum in opem atque auxilium aduocarunt, & multiplicatis precibus tantorū suppliciorum acerbiter superarunt. Praefectus verò ira magis magisque sauiens, iussit eos suspensos dilacerari. Et quidem cum in hoc supplicio constituti, sanguinis riuū vbertim ex eorum corporibus defluerent, non tamen cruciatuum atrocitate victi animos demiserunt: sed noua potius virtute confirmati contra vim & potentiam scelerati tyranni, diuinum auxilium implorarunt, & Christi se Cruce in frontibus signantes flatu oris sui idola (quae ut ijs sacrificarent, allata erant) in pulverem redegerunt. Cumque Praefectus antea nimio mentis furore agitarus eorum poenis intoleranda quadam verborum contumelia insultasset, tunc illi vicissim ad Praefectum: Cernis, inquit, deos tuos? Vbi est robur ipsorum? Potueruntne sibi ipsis opitulari? Nec multò post templum ipsum horrendo cum fragore corruit. Tùm verò tyrannus pudore pariter ac furore repletus, iussit omnes celeriter capitis supplicio affici: quod illi incredibili gaudio & laetitia perfusi, flexis in terram genibus, oblatisque certatim ceruicibus exceperunt.

Histam foelici agone consummatis rursùm Terentius, Aphricanus, Maximus, & Pompeius in certamen vocati sunt: qui ex vinculis & carcere nouam visi sunt adferre virtutem: adeò vt ipsum tyrannum ad supplicia inferenda prouocare non dubitauerint. Nos, dicebant, neque deos tuos colimus & tor-

Aduruntur.

Inuocāt Deum in supplicijs.

Dilacerātur immaniter.

Idola in pulverem redegerunt.

Insultant Praefecto.

Decollātur martyres.

Terentius cum alijs adducitur in certamen.

Martyrum
fortitudo
admiranda.

& tormenta tua negligimus. Proinde adhibe
ciatus, nos Christi benignitate & gratia nixi victo
riam obtinebimus. His auditis, iussit eos graviss
mo catenarum pondere onustos in custodiam
duci, & corpora eorum ferreis subiecta tribulis
re configi, ac cibo potuque destitutos fame nec
Verum cum iam nullum eis solatium relictum
videbatur, subito, noctis medio, lux inges respl
adfuitque Dei Angelus, qui humi stratos terigit,
tenasque dissolvit, & mensam optimè in structa
apposuit, dixitque vt cibo illo quem Christus
ferat exhausta ieiunio membra reficeret. Sancti
tem ingenti letitia perfusi, collaudato Christo, con
ederunt: cuiusmodi verò splendore perspecto stu
facti rem totam prefecto nunciarunt. Qui audi
mirabilibus in furorem rabiemque conuersus
stridiè vngulis eos lacerari iussit, sed cum illi,
Christi nomine constanter inuocato, vngulas
temnerent, rursus carcere inclusit, & immanes
ras, aspides & vyperas adduxit, vt earum laniatio
deliter interirerit. Sed ferarum pedibus Sanctorum
strata, summa cum mansuetudine honorem
ferre visè sunt, Angelus enim Domini feris ob
bat, & vim omnem à Sanctis propulsabat. Quo
dito Prefectus magis exandescens suis mandatis
vt incantationibus feras aduocarent, sopitaque
rum rabie, iterum abducerent. Sed factum est,
perito ostio, impetu quodam eruerent, & ob
quosque occiderent, ac gradem in populo strage
ederent. Tum Prefectus incredibili furore con
tus capitis eos damnauit. Nec mora. Sancti
hymnis & canticis ad certaminis locum propo
tes, ceruices suas gladijs subiecerunt, & glori
morte de mortis sempiternæ & hostis imperio
um

In carcere
ab Angelo
confirman
zar.

Vngulis la
cerantur.

Nihil lædun
tur à feris &
serpentibus

restantur
aspice.

ampha
ne & p
libus i

VIT

Ant
Mig
lesim

G

chaeler
dem ne
doris &
filij acc
state q

Antioch
huius M
sanguin
illi non
endum

grandæ
instaur
fefellit.

beraliu
tam abu
libera le
consecu
tie pigr
marutin
Cum

est se co
animo c
eterna a

um

um

um

um

um

ampharunt. Corpora eorum fuere à viris religio-
ne & pietate eximijs, duobus ab vrbe passuum mil-
libus sepulta.

VITA S. MACARII PATRIARCHAE

Antiochem. ex ea qua est apud Surium optima fide.

*Migrauit è vita anno Domini duodecimo supra mil-
lesimum.*

Gemma regalis, Armeniae decus, parètum glo-
ria beatus puer Macarius, nobilissimo apud
Armenos stémate ortus, patrem habuit Mi-
chaelem, matrem verò Mariam, antiquissima qui-
dem nobilitate insignes, sed quibus nò minus splen-
doris & ornamèti ab optimis moribus nati ex ipsi-
filij accesserit. Editus autem est in lucem ea tempe-
state qua Macarius maior magnæ sanctitatis vir,
Antiochenam administrabat cathedram; qui cum
huius Macarij, de quo nobis sermo texitur, esset cõ-
sanguineus, eum de sacro fonte suscepit, suumque
illi nomen imponens, filij loco eum apud se nutri-
endum atque instituendum retinuit, vt ipse tunc
grandæuus senioque fractus in hoc aliqua ratione
instaurari atque renouari posset. Neque eum spes
fefellit. Traditus quippè Macarius puer artium li-
beralium studijs, suo profectu, voto antistitis sui
tam abundè respondit, vt facile disciplinas omnes
liberales, quibus Græcia Armeniaque pollebant,
consecutus sit. Erat enim mentè vigili, atque segni-
tie pigritiaque prorsus profligata horas præcipuè
matutinas accuratè collocabat.

Cumque iam adoleuisset, solito studiosius visus
est se componere ad imitationem beati Antistitis,
animo caelestia meditari, mundi illecebras fugere,
æterna appetere, studiumque omne quod antea in
litteris

10. Aprilis.
Patria S. Ma-
carij & pa-
rentes.

Progressus
in litteris.

literis posuerat, in religionis actibus conferre, ut
gi rumores pro nihilo putare, totumque se diuini
cultui mancipare.

His nepotis sui profectibus Antistes mirifice
hilaratus, toto cœpit pectore in id incumbere,
cum posset habere successorem. Itaque non delin-
eum & Clero & proceribus, & plebi denique ve-
uersa a pietate, sapientia, & inculpatis moribus
commédare, omnesque assiduo adhortari ut nun-
tum atque eruditum à se Macarium pastorem eligere
& Cathedræ Antiochenæ præficiat. Neque vero
vacuum cecidit adhortatio, sed statim ab obitu
nerandi senis, vnanimi omnium consensu fuit
illud honoris fastigium euectus, & iuuenis sapi-
tia tamen & moribus permaturus, in beati
throno collocatus. Non illum mutauit tantus
honor, sed incredibili mansuetudine & humilitate
omnium sibi animos deuinxit, & comitate
mirabili tamen grauitate coniuncta optime
stitutam disciplinam conseruauit. Porro discipu-
tos mores cum verbo tum exemplo ita profligauit
ut sermo eius sale conditus populo nunquam
esset gratissimus.

Fit Patriar-
cha Antio-
chenus.

Erat rerum omnium præter labentium contem-
ptor egregius, & corporis dormitor admodum
nuus. Victus erat illi non qui voluptati, sed
mę tantum corporis necessitati satisfaceret. Mo-
& delicatas vestes, quibus quandoque usus fue-
asperrimis camelorum pilis permutauit, vilem
se tunicam induit. Lectuli molliem vehementer
aspersus, balneis vix vnquam usus est: sed lac-
simis lachymarum vndis frequenter se lauit.
totas noctes pro peccatis & salute totius mundi
precibus exiebat. Neque debuit sane illud fructu-
um

Gratia la-
chymarū.

um quo defluentem lachrymarum imbrem abster-
 gebat, virtutis expers esse, quod tot lachrymis fue-
 rat infusum. Fuit in beati viri domo Theodorus
 quidam leprosus (nam tales ei & familiares & non
 mediocri curæ erant) qui cum præ cæteris & lepræ
 morbo & inopia premeretur, tale de ratione recu-
 perandæ sanitatis secum consilium cœpit. Abijt
 ille tacitus ad ecclesiam, in qua vir sanctus orare
 consueverat, & sudarium eius lepræ suæ admouit.
 Non tulit illa vim sudarij, sed probatæ fidei perhi-
 bens testimonium, cessit pulsa meritis lachryma-
 rum. Tum verò ille ceu nouus homo audet astare
 viro Dei, Deoque & illi gratias agere.

Leprosi eã
 familiares.

Leprosus est
 ratur eius
 sudario.

Cernere licebat in sancti Pontificis domo, quasi
 nitentes quasdam gemmas, pauperes Christi, va-
 riijsque oppressos morbis, cæcos, surdos, claudos,
 quos quotidie eò properantes, vt ab eo stipem ac-
 ciperent, vir pius duplici beneficio prosequabatur.
 Quicumque enim ab eius sanctis manibus accipie-
 bant cibum vel potum, ilicò reualecebãt: & quot-
 quot obtinere poterant aquam, qua manus suas ab-
 luissent, integram reportabant sospitatem. Non
 radiabant in domo eius gemmæ & margaritæ ni-
 tentes, sed versabantur ex cæcis videntes, & ex clau-
 dis ambulantes, è famelicis satiati panibus. Non
 anteibant illum scutati & sericati, sed inopes &
 miseri eius benignitate recreati. Illis enim omnia
 sua distribuit, prorsus vt nihil ei reliquum esset
 præter Põtificiam dignitatem, quam quoque trans-
 tulit in Eusebium venerabilis memoriæ virum,
 sola episcopali benedictione sibi retenta.

Eius studiũ
 erga paupe-
 res.

Pauperibus
 omnia lau-
 gitur.

Abdicat se
 Pontificatũ.

Cumq; hoc modo terrenis omnibus nudatus es-
 set, inter cæteros pauperes ipse quoq; pauper Chri-
 sti effectus, exit è sinibus patriæ suæ, & parentibus
 acco-

ac cognatis frustra reluctantibus, sequitur Christum ven-
 Et quidem ante omnia non inuitus, ipsam quoque uoluit so-
 pro redemptore subiturus mortem si res postea iniam per-
 videretur, terram promissionis petijt, vt omnia tunc transie-
 stræ redemptionis mysteria contempleretur. Hæc cu-
 vltro in exilium spontè susceptum, vt expediret, vt salu-
 posset proficisci in patriam cælestem. Delectabatur, vt salu-
 cum loca sacrosancta, in quibus generis humani Offi-
 demptio orta fuerat, sed multò magis delectabatur, vt Saraceni
 cum Iudæis de illorum perfidia verba miscerent, vt salu-
 cum Saracenis congregari, si quem illorum posset, vt salu-
 errore reuocare. Sed illi pro salutaribus monitionibus ne volebat
 minas & verbera intentabant, supplicijque amentibus Erant eri-
 atrociter afficiebant, vt toto corpore laniatus, vt salu-
 ossa apparerent: non tamen quicquam de se, vt salu-
 prædicationis studio remisit. Auellitur inde, vt salu-
 cijs, duciturque in medium impiæ multitudinis, vt salu-
 nolensque illis cedere, in custodiam mittitur, vt salu-
 crucis inftar, cuius gloriam prædicabat, in terris, vt salu-
 tenditur, clavis configitur, sed terra clausos, vt salu-
 ente, vinculis astringitur, saxum ignitum nudos, vt salu-
 pectori imponitur, custodibusque adhibitis, vt salu-
 relinquitur. Ille carceris tenebris mirificè lætatur, vt salu-
 spe cælestium præmiorum animatus: nec deest, vt salu-
 stus militi suo, sed atram ergastuli noctem cæcitate, vt salu-
 lumen illustrat, humi iacentem diuina erigit, vt salu-
 ratio, pœnisque absolutum angelica fouet coloribus, vt salu-

Procedit ille deinde ex carcere in publicum, vt salu-
 pent Iudæi, mirantur Saraceni, & tum illum, vt salu-
 sese mutuo respectantes, tanta rei nouitate flammam, vt salu-
 toniti. Iubet acciri carceris custodes, a quibus, vt salu-
 audiuit lucem cælitus emissam, visitationem, vt salu-
 licam & absolutionem diuinam, cõpunguntur, vt salu-
 de & tandem veritati assentientes verbi Dei, vt salu-

Adit terram sanctam.

Verberatur ab infidelibus.

Mittitur in carcerem. Virè torquetur.

Christum venerantur, vsque adeo vt ad genua eius ad-
uoluti scelerum suorum in illum commissorum ve-
niam petierint, reiectoq[ue] errore, ad Christum læ-
tati transferint.

Eius hostes
conuertua-
tur.

Hæc cum per regionem illam diuulgatus, homi-
num sermo longè lateq[ue] spargeret, accurrit mul-
ti, vt salutarem doctrinam ex nouo doctore hauri-
rent. Offerunt autem ei Eutychianum quendam in-
ter Saracenos in primis nobilem, ab anno ætatis e-
ius nono, vt ipsi quidem assererant, ad senectutem
vsque surdum pariter & mutum. Ex huius curatio-
ne volebant, doctrinæ eius capere experimentum.

Eutychianus
surdus &
mutus per
sanctum
curatur.

Erant etiam eius dexteræ manus digiti arefacti. Ita-
que rogabat pro illo sanctum virum, ille porrò ro-
gabat Deum, nec passus est repulsam. Audit Sara-
cenus seipsum absolute loquentem, arida manus
suum facit officium, idemq[ue] ipse cum multis alijs
salutari expiatus lauacro Dominû benedicit. Hoc
miraculum ingens protinus Euangelio in terris il-
lis ostium aperuit.

Interea parentum & amicorum affectus diutiùs
anti viri absentiam ferre non potuit: mittunt igitur
nuncios qui eum vel nolentem retraherent. Sed
ecce dum illi violentas in eum manus mittere co-
ntantur, alij virtute diuina cæcitate percussi, alij im-
moti in aere brachijs hærentes, cæpto desistere
compelluntur; ac tandem in fugam versi beatû vi-
um relinquere coguntur. Poenitet eos interim illa-
a viro sancto iniuriæ, magnoq[ue] cum eiulatu se si-
stituti petunt. Ille verò iniuriæ immemor, apud
Christum pro illis intercedit, atque proteso, quem
a manu gestabat, scipione & caliginem oculorum di-
tulit, & rigida brachia restituit: iussitq[ue] abeun-
s renuunciare suis vt ad cælestis patriæ gaudia pro-
peran-

Vim ei infe-
runt paren-
tum nuncij,
sed excæca-
tur.

H peran-

perantem lugere ac reuocare definant. Repertus illi mox Armeniam, Macarius vero ad Occidentem miraculis coruscans pergere coepit.

Fortè autem inter eos qui sanctam petebant unitatem cæcum vnum obuiam habuit, cuius calore ad misericordiam prouocatus lachrymans edit, hortatusque est omnes, vt communibus precibus pro salute miseri apud Dominum intercederent.

Cæcum crucem illuminauit

Tum Episcopus admota, quam gestabat, cruce oculo suo lumen restituit, summoque exultante deo à se dimisit. Peruenit deinde vir sanctus socijs ad locum quendam nimia siccitate laborantem, prorsus vt in magnum omnes periculum ducti viderentur.

Aquam crucis signo elicit e terra.

Ille autem de Christi misericordia confusus, scipione crucis signum terre impingit, & protinus profluentem aquam vim secatur ire fecit.

Venit in Bauariam.

Post multa terrarum emensa itinera tandem Bauariam peruenit, vbi ab Adelberto summo principis hospitio receptus miracula renouauit. Vxor eius Aua nomine diuturno morbo fatigata extrema tendebat; iamque omnis spes vitæ abesse crederetur, cum vir sanctus ad solitas recurrens precibus eam quam benedicit, crucemque intingens tres guttulas in laborantis os instillat, ac protinus ab inferni aditu ad vitam retrahit.

Nota vim Crucis & aquæ sacrate.

Indè Moguntiam per lacum obuiam habuit quendam, ab imminente mortis periculo fugam petentem. Pallebat miser, morti, quam fugeretur, non multum dissimilis. Inlequebatur enim hostes, certissimam illi necem allaturi, cum tandem vt ad beatum Macarium peruenit, ad pedes eius corruit, petens vt præsens periculum à se igno extingueret. Aduolant hostes, ipsi quoque aduersus viro necem intentantes, si scelerati patrocini

Venit Moguntiam.

Post hæc sacrum

suscipere ausus sit. Ille vero armis, quibus pugnare
 solebat, probe munitus inter reum & tela hostilia
 stat imperterritus; objicit illis furentibus scutum
 inexpugnabile, crucem illam suam, in cunctis acti-
 onibus suis familiare sibi per fugium. Vidisses illic
 pium sane spectaculum: hostes arma vibrare, ius-
 tum precibus & meritis pugnare, ac tandem glori-
 osa victoria potiri. Hostes enim, etsi sancti episco-
 pi verba non intelligerent, eximio tamen splendore,
 qui ex vultu eius relucebat, commoti atque ad
 misericordiam flexi ex equis desilierunt, eiusque
 non modo vestigia amplexantur, sed ipsum quoque
 reum, cuius paulo ante sanguine stiebant, ad oscu-
 lum admittere non recusarunt.

Crucem op-
 ponit telis
 hostium.

Post aliquot dies Moguntia digressus Coloniam
 accessit, Sanctorum cultura nobilem, ubi a quodam
 Tizone viro rerum opulencia nulli secundo & moru
 honestate clarissimo honorifice non minus quam
 officiose hospitio exceptus est. Sed is idem cum mul-
 to iam tempore regio morbo laborasset, nihil sibi
 habere videbatur: quadiu corporis salute carebat.
 Nec poterat vlla medicorum industria opem ali-
 quam polliceri, prorsus vt in tanta opum affluen-
 tia nihil eo viueret calamitosius. Sed Macarius suo
 aduentu imperatam salutem attulit, cibosque be-
 nedictione sua consecratos obtulit, quibus prostra-
 tam & penitus extinctam appetendi vim excitauit,
 & breui integræ saluti restituit. Hinc vero vir fan-
 ctus digressus loca omnia Sanctoru meritis insigni-
 tur. Ita Iultrauit, tandemque Machliniam delatus est, ubi
 ad pietatem incendio obuia quæque deuastante, crucis si-
 gno extincto, sanctitatis suæ virtutem ostendit.

Coloniam
 ingreditur.

Adit Mach-
 liniam.

Post hac vir Dei Malbodium proficiscitur, quod
 est sacrarum virginum monasterium sanctissimæ

Venit Mal-
 bodium.

H a Alde-

Vltio diuina in feruū malignum.

It Camera-cum.

Tornacum se confert.

Venit Gandauum, & in Abbatia S.

Aldegundis virginis reliquijs celebre: ibi à Durogria benedicta comiter susceptus, voluit sibi venæ sectione imia perniciosa quid de sanguine detrahi. Eum sanguinem hostis exigere statim in vasculum excipiens, vni è seruis summo studio que vllum asseruandum tradidit. At nequam ille seruus dia stimulante, sacrum cruorem in latrinam effudit: sed mox diuina vindicta lepra percussus, latum effectus quietatis suæ præmium recepit. Porrò beatus Patriarcha curam archa Malbodio Cameracum abiens, paucis diebus incommodis dum diebus ibi commoratus quantæ sanctitatis morbos fuerat, diuinitus innotuit. Nam quodam die, Sobolium auxilium noccasum declinante, sanctissimæ virginis basilicam Inter ha intravit, suo more ibidem in diuinis laudibus petendi An noctaturus: sed eum custos templi non sine iniuria bus ab eam eiecit, bileque percitus ostium obserauit. At in viam, vnde sanctus nihil ea iniuria commotus ante fores correptus, in præstrem mœnia in precibus se prostravit: & ecce ostium hinc restrem mœniæ diuinitus patefactum viri sanctitatem deducere Sauebar tur uit: non tamè Sanctus ingredi voluit, nè in infernum diem immo hominem magis perturbaret. Sed custos cum multitudine multitudine æternas preces fores refecaturus aduenisset, egressus, qui hinc patentes, & peregrinum humi prostratum in omni humo hominifet, timore penè exanimatus est. Mane autem in nocte homo res omnibus innotuisset, hospes exclusus ex præstrem mœniæ Dei impberri clarissimus: sed ille ab humana laude peccè dum in infernum abhorrens, Tornacum statim se contulit, ant, Deus quod exortam ciuium inter ciues funestam seditionem sed vnum ex precibus & crucis suæ, quam gerebat, trophæos postremum reuientis mœniæ, non sine miraculo, compescuit.

Iam multo tempore beatus Patriarcha nequid quidem a uos longinquæ peregrinationis labores exhaustus gratia, ne quibus cum tandem Dominus finem imponeret, præter se let, Gandauum peruenit, vbi in monasterio ab eccubiturus ab Ecubite Ereboldo peramanter receptus est: cuius Tertius i

gregia benevolentia & fratrum etiam charitate ex-
 imia permotus, apud illos reliquum vitæ cursum
 exigere statuit. Crebrò visitabat ecclesias Ganda-
 uensis ditionis, precibus nocte dieque yacabat, ne-
 que vllum tempus à conferendis in populum bene-
 ficijs vacuum ducebat. Quicquid ei à fidelibus ob-
 latum esset, mox in pauperes, quorum ille ab infan-
 tia curam gesserat, conferebat. Per multos à varijs
 incommodis liberabat. Manuum suarum contactu
 morbos fugabat, & cuius in calamitate opem &
 auxilium mira benignitate ferebat.

Inter hæc dulcis patriæ recordatio desiderium re-
 petendi Armeniam ei ingessit, adeo vt nullis preci-
 bus ab ea mente reuocari posset. Sed accidit cum se
 in viam, vno comitatus socio, dedisset, vt morbo
 correptus redire cogeretur, & dum ille patriam ter-
 restrem meditatur, Deus illi caelestem præparat.
 Sciebat tum temporis inaudita quædam ad illum
 diem immanissimæ pestis rabies, adeo vt morienti
 multitudo superstites vinceret, vixque reliqui
 essent, qui humanis corporibus sufficerent. Tamq-
 uam in omni humani auxiliij spes ablata erat, cum tridua-
 rum hominibus pariter ac iumentis indicto ieiunio
 ad Dei implorandam opem omnes confugiunt: &
 dum illi hac religione Deum placare institu-
 erant, Deus quidem misericordiam suam nõ differt,
 sed vnum ex omnibus eligit, in quem sæuissima lu-
 phæ postremum irrueret. Is fuit beatus Macarius, qui
 reuientis morbi contagione factus, primò loquen-
 tum quidem amisit facultatem, sed prophetica dona-
 tus gratia, nutibus & quibus poterat signis, prædi-
 cavit præter se & alios duos neminẽ demceps ea peste
 occubiturum: quod postea rei euentus approbauit.
 Tertius iam indicti ieiunij instabat dies, cum

Bauonis a-
 manter ac-
 cipitur.

Benignitas
 in pauperes.

Dum vult re-
 dire in pa-
 triam diui-
 nitus impe-
 ditur.

Immanissi-
 ma pestis in
 Flandria.

s. Macarius
 peste infici-
 tur.

paruulis & vitulis etiam materna negarentur
 ra, & modis omnibus propè vis regno caelorum
 ferebatur. Vbique luctus, vbique clamor audie-
 tur, & plurima mortis imago: pecudes quoque
 iumenta intolerabiles ad vacua praesepia edebat
 mugitus. Flectitur interim benignus Deus & ca-
 ritatem lenitate temperat. Porro Patriarcha Ma-
 rius recuperata voce post solennem supplicationem
 post preces & lachrymas, pro peccatis fusas,
 quidem ad aedes proprias dimisit: ipse vero
 fratribus ad coenobium abiit, ingressusque cur-
 lis in refectorium charitate potius quam neces-
 te adductus hilarem se omnibus exhibuit, ac
 institutum mutarent ieiunium voluit. Cum
 appositis paucillum gustasset, vltimum vale
 episcopali benedictione fratribus impendit,
 demum ad lectulum rediit. Ibi expansis manibus
 oculisque insita pietate ad Deum erectis in-
 gelorum multitudinem, qui recta pium astra
 horrorem incutiebant, spiritum feliciter ex-
 uit: impleraque est propheta eius, iplo post
 ex ea peste occumbente.

S. Macarius
 moritur.

Corpus eius eum non vulgari deuotione
 te altare S. Pauli, quem locum ipse sepultura
 designauerat, conditum: atque sub Sigero
 qui quartus fuit ab Eremboldo, eleuatum,
 grum omnino repertum. Huic eleuationi
 re Rex Gallorū Philippus, Comes Balduinus
 proceribus suis & Adela coniuge filioque
 no Hannoniae Comite. Balduinus quoque
 mensis & Lietbertus Cameracensis Episcopi
 tis vero miraculis etiam post obitū claruit
 ctus, quae nos breuitatis causa praeterimus.

MARTY
 Asia Ep
 testem fr

D
 On
 ma
 mo
 anorum qu
 puia quaedam
 vbique deo
 elisae fidei
 mentum, a
 Iohannes
 legatus est
 ijs que de
 epas testis
 pud vos, v
 intelligi po
 mines illi,
 na domici
 iudicia vlla
 dicabat, qu
 fatis iusti v
 anum aliqu
 Cum igitur
 mine verlan
 no modo ne
 orum mini
 quidam ten
 dei splendor
 a religioni
 recederent
 larent. Hin
 pparebant
 ipes, nec ni

M. A.

